

Sygn.akt I Ca 233/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Ratkowska

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2014r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. J.

przeciwko M. W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 26 czerwca 2014r., sygn.akt IX C 62/14 upr.

1. zmienia zaskarżony wyrok i zasądza od pozwanego M. W. na rzecz powódki B. J. kwotę 3.065 zł (trzy tysiące sześćdziesiąt pięć złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 24 października 2013r. oraz kwotę 700 zł (siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 400 zł (czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję.

Sygn.akt I Ca 233/14

UZASADNIENIE

B. J.domagała się zasądzenia od M. W.kwoty 3.065 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 października 2013r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu powołując się na zawartą przez strony „Umowę zobowiązania” z dnia (...).

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu.

Sąd Rejonowy w Elblągu wyrokiem z dnia 26 czerwca 2014r. oddalił powództwo na podstawie następujących ustaleń i wniosków:

Powódka B. J.w dniu (...). zawarła z Bankiem (...) SA w W.umowę pożyczki na kwotę 12.159,42 zł, którą zobowiązała się spłacić w 60 miesięcznych ratach do 15-go dnia każdego miesiąca. Powódka w dniu (...) zawarła z pozwanym M. W.umowę nazwaną „umowa zobowiązania”, w której pozwany zobowiązał się do spłaty kredytu zaciągniętego przez powódkę w miesięcznych ratach w kwocie 306,50 zł do 15-go dnia każdego miesiąca na rachunek bankowy powódki. W ocenie Sądu pierwszej instancji roszczenie powódki pozostało nieudowodnione w sytuacji, gdy pozwany podniósł zarzut spełnienia świadczenia. Na powódce ciążył obowiązek wykazania zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia stosownie do treści art.6 kc., któremu to obowiązkowi powódka nie podołała. Wskazano w szczególności,

iż powódka załączyła do pozwu dowód w postaci wyciągu z operacji bankowych na okoliczność spłaty kredytu, z którego wynika, że w okresie od 15 lutego 2013r. do 15 października 2013r. dokonała wpłat na rachunek bankowy kredytodawcy w kwocie 2.145,50 zł. Z dokumentu tego nie wynika jednak, aby pozwany zaprzestał spłat kredytu, tym bardziej, iż powódka przyznała, że niektóre raty pozwany uiszczał w gotówce do jej rąk. Powódka została zobowiązana do złożenia wyciągu operacji wpłat na jej rachunek bankowy za okres od 27 września 2011r. do grudnia 2012r. , ale złożyła jedynie wybiórczy wyciąg za okres 16 maja 2012r – grudzień 2012r., co uniemożliwiło weryfikację jej twierdzeń co do braku innych spłat na poczet zadłużenia.

Z tych przyczyn Sąd Rejonowy powództwo oddalił, orzekając o kosztach procesu stosownie do art.98§1 i 3 kpc.

Powódka wniosła apelację od tego wyroku domagając się jego zmiany i uwzględnienia powództwa oraz zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu.

Skarżąca zarzuciła orzeczeniu obrazę art.471 kc i art.720 kc oraz art.6 kc w zw. z art.245 kpc w zw. z art.253 kpc oraz art.233§1 kpc poprzez ich niewłaściwą wykładnię i zastosowanie.

W uzasadnieniu tych zarzutów podkreślono w szczególności, że powódka podolała ciężarowi wykazania dochodzonego roszczenia, bo w tym zakresie spoczywała na niej powinność wykazania zaciągnięcia długu, natomiast pozwany nie wykazał, ażby dług ten spłacił. Podniesiono, iż przedkładane wyciągi operacji bankowych miały znaczenie posiłkowe, gdyż stosunek prawny łączący powódkę z kredytodawcą ma dla sporu znaczenie drugorzędne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie jako oparta w przeważającej części na usprawiedliwionych zarzutach.

Przypomnieć trzeba w pierwszej kolejności, iż zgodnie z art.505¹³ §2 kpc w sytuacji, gdy Sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu podstawowe znaczenie miała prawidłowa ocena zawartej przez strony umowy i wynikające z niej dyrektywy w zakresie procesowych obowiązków stron wyznaczonych przepisem art.6 kc. Umowa zobowiązania z dnia 27 września 2011r. stanowiła samoistne źródło zobowiązania pozwanego wobec powódki polegającego na uiszczaniu na jej rzecz - n a j e j r a c h u n e k b a n k o w y - miesięcznie kwoty 306,50 zł, a zobowiązanie to nie pozostaje w żadnym związku faktycznym ani prawnym z zobowiązaniem powódki zaciągniętym wobec Banku (...). Ciężar dowodu wykonania zobowiązania spoczywa na dłużniku zgodnie z ogólną regułą zawartą w art. 6 k.c. Dłużnik powinien wykazać, że spełnił świadczenie, z wyjątkiem świadczenia polegającego na zaniechaniu, które nie wymaga udowodnienia; w tym przypadku to wierzyciel będzie musiał udowodnić, że dłużnik postąpił wbrew obowiązkowi zaniechania (por. A. Ohanowicz, *Zobowiązania...*, s. 175; W. Popiołek (w:) *Kodeks...*, s. 25; Z. Radwański, A. Olejniczak, *Zobowiązania...*, s. 314; W. Czachórski, A. Brzozowski, M. Safjan, E. Skowrońska-Bocian, *Zobowiązania...*, s. 314). Aby ułatwić dłużnikowi przeprowadzenie dowodu wykonania zobowiązania ustawodawca art.462 kc nałożył na wierzyciela obowiązek wydania pokwitowania. Funkcją pokwitowania jest ułatwienie dłużnikowi udowodnienia spełnienia świadczenia, czego dowód zgodnie z art. 6 k.c. na nim spoczywa (wyrok SN z dnia 20 listopada 2007 r., (...), OSNP 2009, nr 1-2, poz. 5; wyrok SN z dnia 5 grudnia 2007 r., (...), LEX nr 465927). Sąd Rejonowy wbrew tym regułom oczekiwał dowiedzenia przez powódkę, iż pozwany nie wywiązał się z zaciągniętego zobowiązania, co prowadziło do odwrócenia spoczywających na stronach obowiązków wynikających z art.6 kc, tym bardziej niedopuszczalnego, że wiążącego się z żądaniem wykazania przez powódkę okoliczności negatywnych.

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art.386§1 kpc, rozstrzygając o kosztach procesu za postępowanie apelacyjnej stosownie do jego wyniku na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.108§1 kpc w zw. z art.391§1 kpc.